EBÛ BEKR HÂHERZÂDE

Hanefî mezhebi fıkıh âlimlerinden. İsmi, Muhammed bin Hüseyn Buhârî el-Adîdî'dir. Ebû Bekr künyesi, Hâherzâde lakabıdır. Kızkardeş oğlu ma'nâsına olup meşhûr âlim Kâdı Ebû Sabit Muhammed bin Ahmed Buhârî'nin kızkardeşinin oğlu olduğu için bu lakab verilmiştir. Meşhûr bir âlim olan dayısından sonra, fıkıh ilminde o meşhûr olmuştur. 433 (m. 1042) veya 483 (m. 1090) senesinde Buhârâ'da vefât etmiştir. Mâverâünnehr'de yetişen büyük âlimlerdendir, İlim öğrendiği âlimler; dayısı Ebû Sabit Muhammed bin Ahmed, babası Hüseyn bin Muhammed Ebû Fadl Mensûr bin Nasr el-Kagızi, Ebû Nasr Ahmed bin Ali el-Hazîmî, Hâkim Ebû Ömer, Muhammed bin Abdülazîz el-Kantârî, Ebû Saîd bin Ahmed el-İsfehâni, gibi zamanının meşhûr âlimleridir: ilimdeki üstünlüğünden dolayı zamanının Nu'mânı (İmâm-ı a'zamı) diye anılan Ebû Bekr Hâherzâde çok kıymetli kitaplar yazmış ve âlim yetiştirmiştir. Osman bin Ali Beykendî, Ömer bin Muhammed bin Lokman en-Nesefî en meşhûr talebelerindendirler. Ebû Bekr Hâherzâde'den sonra, fıkıh ilmi Ebü'l-Hasen Ali en-Nişâbûrî'ye intikâl etmiştir. Eserleri;

1. El-Mebsût: İmâm-ı Muhammed Şeybâni'nin Siyer-i kebîr adlı meşhûr eserine yazdığı onbeş cildlik şerhdir. İki mebsutu olduğu da söylenmiştir.

2. Şerh-i muhtasâr-ı Kudûrî: Kudûrî'ye yazdığı şerhdir.

3. Fetevâyı Hâherzâde.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu’cem-ül-müellifîn cild-9, sh. 293

2) Fevâid-ül-behiyye sh. 163

3) Keşf-üz-zünûn sh. 1223, 1580

4) Tabakât-ı fükahâ sh. 88